

A Debreceni Szenior Úszó Klub megalakításához vezető évtizedekről

Rentka László visszaemlékezése

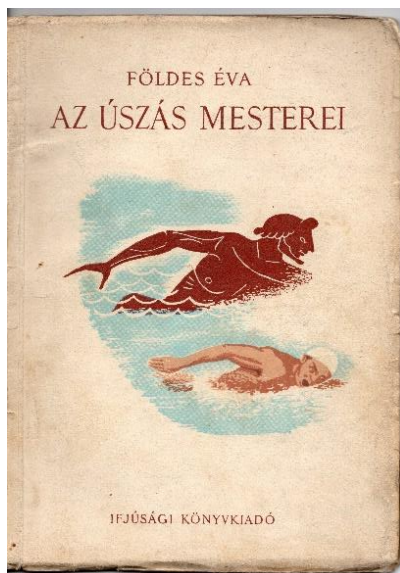

Gyermekkori úszópajtásaimmal és húgommal

1968 körüli a fotó, a Margitszigeti Sportuszodában készült egy korosztályos bajnokságon.

Az első sorban Molnár András (1959), Rentka Éva (1959) és Polonkai Imre (1959),
a hátsó sorban Rentka László (1957) és Fürst Péter (1958)

Négyen debreceni szenior úszók lettünk: Molnár András, Polonkai Imre és Rentka László az atléta Palczert Lászlóval (1959) kiegészülve 1995-ben a számunkra „történelmi” gyulai országos szenior úszóbajnokságon a 4x50 m-es gyorsváltóban bajnokságot nyertünk!

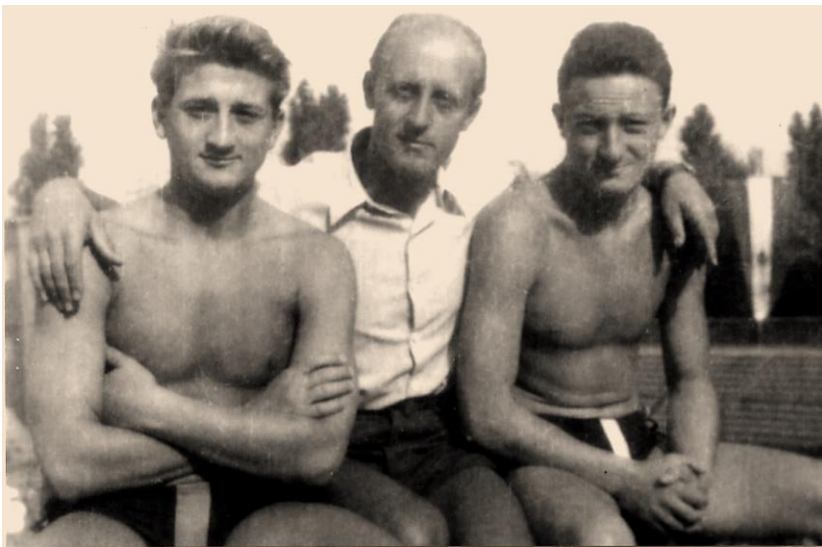
Mint minden tanulmányt, kezdhethetnénk ezt a visszaemlékezést is azzal, hogy már az ókori görögök is... Vagy idézhetnénk a perzsa és macedón hadászati bűvárok, a polinéziai, arab, japán és koreai gyöngyhalászok történeteiből, elkanyarodhatnánk Bűvár Kundig, felidézhetnénk a vízimajom elméletet.

Wesselényi Miklós 1836-os Tihany – Balatonfüred közötti úzásából nőtt ki a Tihanyi Öbölátúzás, Hajós Alfréd 1896-os olimpiai győzelmére (100 méteres és 1200 méteres gyorsúzás) a debreceni úszók több hagyománya épült, köztük a mi „Hajós Alfréd-mérföld” úzásunk és 33 órás váltóúzásaink is.

A Debreceni Gőzfürdő személyzete 1925-ben a kádasfürdő épülete előtt. Az első sorban középen nagyanyám, Rentka Árpádné Körmöczy Róza, balján nagyapám, Rentka Árpád ül. (Az ő édesapja, Rentka János már 1872-ben a Feredőházban dolgozott.) Mögöttük az ajtón az úszók plakátja...

Édesapám, Rentka László is versenyzett, Puskás Pállal úszótársak voltak. 1948-tól úszóedzőként számos későbbi szenior úszó mestere volt.

1956, Margitszigeti Sportuszoda
Krasznai Róbert (1940) 16 évesen, Rentka László (1918) 38 évesen,
Krasznai Géza (1937) 19 évesen

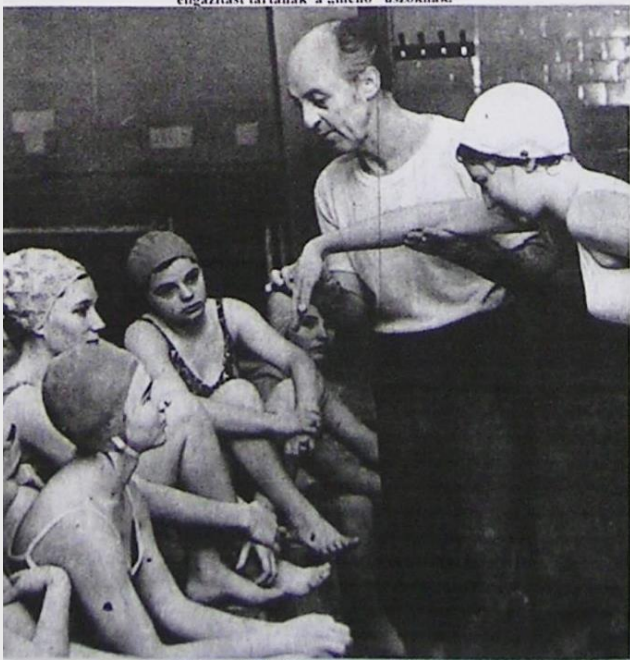
Ezzel a fotóval még részletesen foglalkozom: [Krasznai – Rentka fotók](#)

Balla Mária, Rentka László, Gulyás Ákos, Ludmány Éva 1963 körül

Rentka László edző és *Dr. Ludmány Gyula* szakosztályvezető eligazítást tartanak a „menő” úszóknak.

Rentka László edző oktatás közben.
Csaknem 7000 általános iskolást tanított meg úszni Debrecenben.
Talán nem is volt olyan gyerek a városban, aki nem ismerte Laci bácsit.
A kép 1974-ben készült

„Élj meg, ahogy tudsz”

Este úszónadrágban feküdtek le, hogy reggel rögtön úszni mehessenek

Azt hiszem – sőt biztosan tudom –, hogy aki Debrecenben valaha is kapcsolatban állt az úszással, ismeri idősebb *Rentka Lászlót*. Laci bácsi neve a hosszú évek folyamán teljesen összenőtt ezzel a sportággal, hiszen nem volt olyan nap, hogy ne a strandon vagy az uszodában lehetett volna megtalálni, ahol éppen gyerekeket oktatott az úzás rejtelmeire.

Mostanában viszont már nem látni a vízparton sem úgy, mint oktató vagy edző, sem úgy, mint versenybíró. Vajon mi történt vele? Hogyan telnek napjai a 78 éves mesternek?

– Tizenöt évvel ezelőtt mentem nyugdíjba, s utána fokozatosan elmaradtam a medence partjáról. Nem azért, mert meguntam, hanem az már nem az én világom volt. Egyébként az úszásoktatást még most is csinálom, hiszen hetente egyszer segíték a fiamnak a Vénkerti Általános Iskolában, de nem unatkozom, hiszen az unokáim kitöltik egész napomat.

– *Hogyan kezdődött ezzel a sportággal a „nagy szerelem”?*

– Jóformán beleszülettem a vízbe, mivel apám a Nagyerdői Gőzfürdőben volt fürdőmester. A 60x20 méteres – 50-nél betonból rajtkövel készült – medencét 1925-ben építették, amely akkoriban Magyarország legkorszerűbb uszodája volt. Mondanom sem kell, hogy az egész napot a vízben töltöttük a bátyámmal. Ott laktunk a fürdő területén, este úszónadrágban feküdtünk le, hogy reggel rögtön úszni mehessünk. Senki nem tanított, magamtól sikerült rájönnöm a sportág alapjaira. Igaz, akkoriban még csak gyorsan tudtam úszni. Egyébként abban az időben nem is volt olyan oktatás, mint manapság. Az úszómester egyszerre csak egy gyerekkel foglalkozott úgy, hogy a páciens rákötötte egy rudra és belógatta a vízbe. A gőzfürdő 1928-ban megszűnt, ezért el kellett költöznünk a „paradicsomból”. Igaz, ez sem akadályozott meg abban, hogy egész nyáron, egész nap a strandon ne lettem volna.

Rentka Lászlónak manapság is a víz a legkedveltebb élettere
Fotó: Piltz Gyula

– *Versenyszerűen is úszott, vagy csak hobbiból?*

– Régen nem voltak fizetett edzők, hanem aki Testnevelési Főiskolát végzett – mely akkoriban szimbólum volt – és szeretete ezt a sportot, elvállalta a trenírozást. Itt Debrecenben Takács Andor volt az edző, ő nézett meg és vett fel a DEAC-ba. Ezen a klubon kívül még a Debreceni Úszóegyesületben versenyezhetek önkéntes alapon az úszók, vízilabdázók és műugrók. Egy kis hasonlóság volt a mai világgal: miniket is különböző szponzorok segítettek a felkészülésben. Versenyeken is indultunk, legfőképpen az úgynevezett Úszókongresszusokon, ahol vidéki és fővárosi csapatok egyaránt részt vettek. Soha nem fogom elfelejteni, amikor 1925-ben Debrecen adott otthont ennek az erőpróbnának, és itt úszott Bárány István. (A kitűnő egri sportoló Európában először, a világon pedig másodjára került – Johnny Weismüller után – 100 méter gyorsan 1 percen belül.) Az akkoriban nekünk olyan csoda volt, mintha a mostani gyerekekkel Egerszegi Krisztina vagy Danyi Tamás úszna együtt.

– *Milyen edzésekkel készültél a különböző viadalokra?*

– A mai értelemben vett tréning nem volt. Ha egy nap 800-1000 métert úsztunk, már soknak számított. A viszonylagos jó eredmények elérésének talán az volt a magyarázata, hogy egész nap a vízben voltunk. A

nagyok vízilabdáztak, mi kicsik pedig úgynevezett „olimpiákat” rendeztünk különféle feladatokkal. S mivel csak nyáron volt strand és csak ekkor lehetett úszni, télen ökölvívó-, illetve tornaedzésekre jártunk.

– *Később hogyan alakult versenyzői pályafutása?*

– A harmincas években a DTE-ben Aradi (Schmidt) Gyula alapította meg az úszószakosztályt. Egyszer jobb eredményeimnek köszönhetően felhívtak az FTC-be, ahol Sárosi Imre (a híres Sárosi mester, többek között Székely Éva és Novák Ilonka tréner) volt az edző. Budapestre költöztem, de őszintén megmondom, hogy nem tetszett a fővárosi mentalitás, így haza is jöttem.

– *Nemsokára kitört a második világháború...*

– Behívtak katonának 1940-ben és Délvidéken a folyami erőknél szolgáltam, majd csak 1945-ben tértem haza a romániai Iasi-ból, ahol közel egy évig voltam fogságban.

– *Utána ismét az úszással kezdett foglalkozni?*

– Akkoriban is nagyon keményen kellett dolgozni a megélhetésért, így a sportra nem jutott annyi idő. Először a Hitelbanknál, majd fuzionálás után a Nemzeti Banknál voltam alkalmazásban. Pár éves munkaviszony után innen elküldtek, mert kiderült, hogy egykor a Piarista Gimnáziumban érettségiztem, amit rossz szemmel néztek. Ez

után tíz év munkanélküliség következett. Nem nagyon tudtam mit csinálni, ezért visszatértem az „ösházához”, az uszodához. Minden munkáit elvégeztem, amit csak lehetett, majd később úszótanfolyamokat szerveztem. Közben felvéltem a TF levelező tagozatára és öt év után megkaptam a testnevelőtanári diplomámat. Itt Debrecenben ezalatt a DVSC-nél alkalmaztak, ahol Némethi Gyula, az akkori elnök azt mondta: „Fizetést nem tudok adni, élj meg úgy, ahogy tudsz!” Úszótanfolyamokat és -edzéseket vezettem és a feleségemmel együtt egy „újdonságot” alkalmaztunk: tíz, húsz, majd harminc gyereket oktatunk egyszerre. Soha fogom elfelejteni: mindenki azt hitte, hogy megőrültem. A Fazekas-gimnáziumban 1961-ben kaptam testnevelőtanári állást. Büszke vagyok arra, hogy egyik kolléganómmal, Vermes Lászlóné Galaci Katalinnal együtt vezettük be Debrecenben az iskolai úszásoktatást.

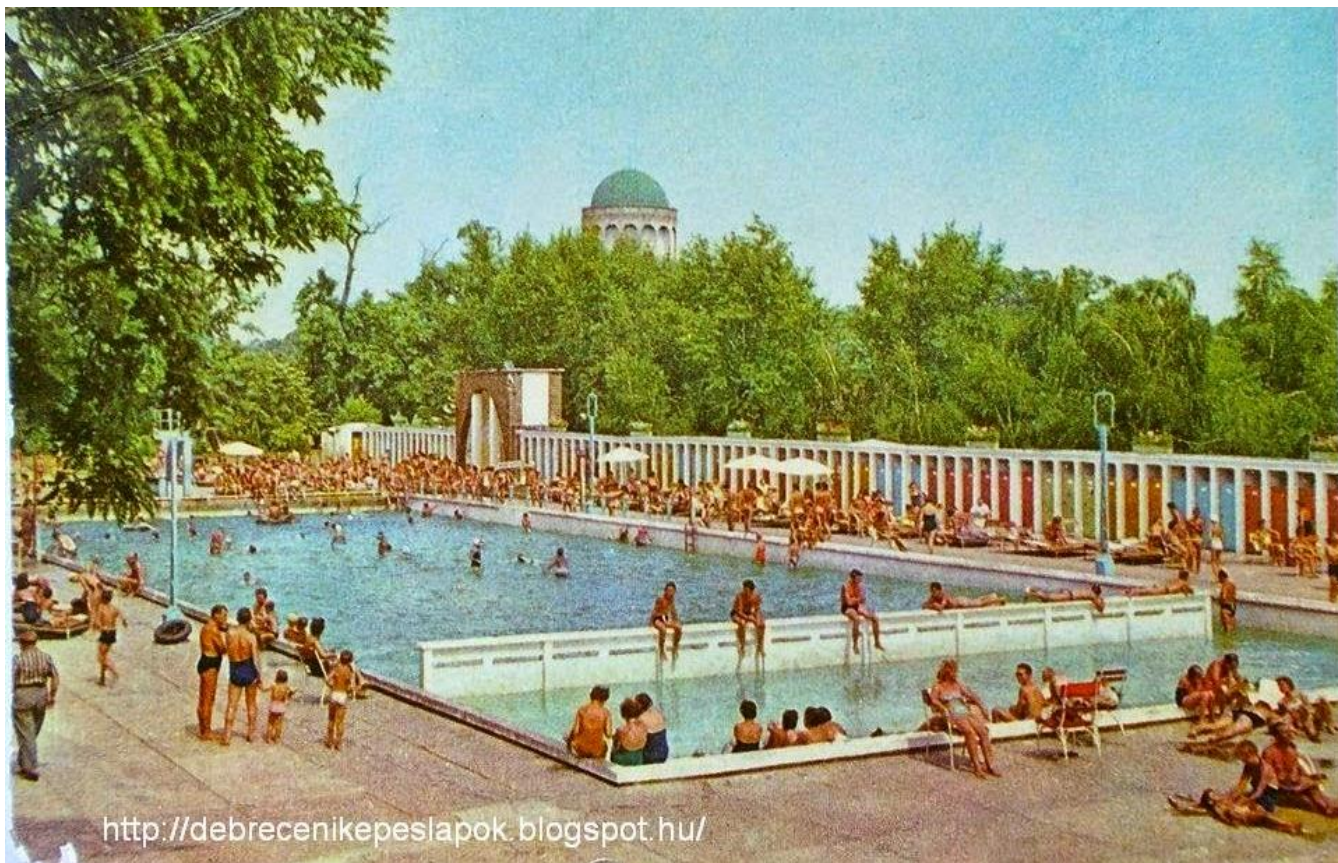
– *Tanítványai között nagyon sok tehetséges fiatal volt...*

– Szerencsére nagyon jó képességű gyermekekkel voltam körülvéve. Versenyzőim közé tartozott – többek között – Krasznai Róbert és Krasznai Géza (előző vidék-, utóbbi főiskolai bajnok), Gulyás Ákos, Balla Mária (mindketten a magyar csapat tagjai voltak a tokiói olimpián). Abban az időben is jellemző volt, hogy a tehetségesebb vidéki gyerekeket felvitték a fővárosi egyesületekhez. Így történt ez Dzvonjár János esetében is, aki különleges képességű sportoló volt. Nagyon jó időket úszott nálam, de mivel csak Budapesten érvényesülhettek, felkerült Nagy Józsefhez, aki ugyancsak tanítványom volt. (Az 1992-es barcelonai olimpián 200 méteres mellúszásban aranyérmes nyert Mike Barrowman edzője.) Az idő neki kedvezett, hiszen János a moszkvai olimpián 100 méteres mellúszásban ötödik helyezést ért el.

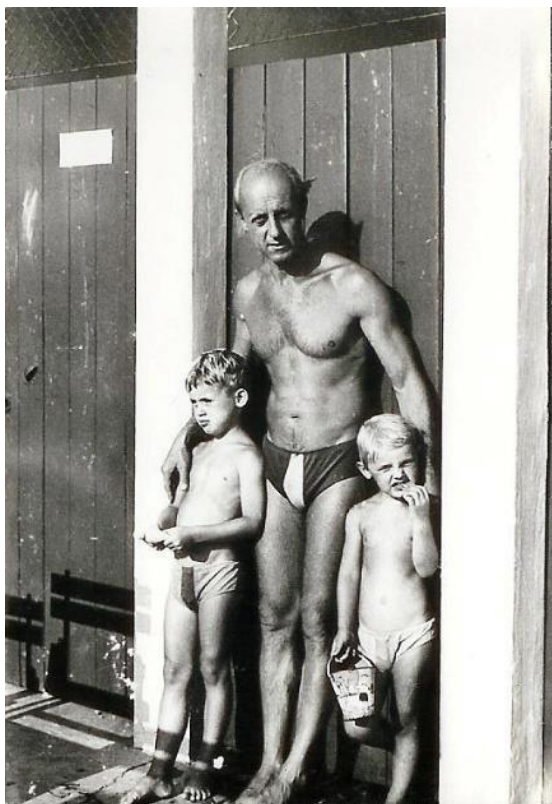
– *Ha választania kellene, mi áll szívéhez a legközelebb: az oktatás vagy a versenyzés?*

– Mindkettőt nagyon szerettem, de az úszásoktatásra voksoltok mindenekelőtt. Azt a miliót, amit a gyermekek adnak, nem lehet összehasonlítani semmivel.

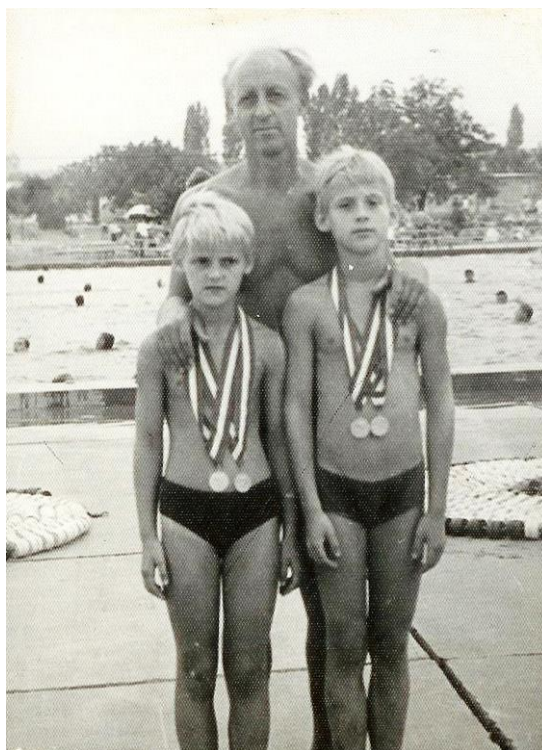
Sütő Mónika

A Nagyerdei Strand és a „33 méteres” Fedettuszoda második otthonunk volt.

Apánkkal a Nagyerdei Strandon 1962-ben
Rentka László (1957),
idősebb Rentka László (1918-2014),
Rentka Éva (1959)

Néhány évvel később már versenyeztünk!

A Debreceni Sportiskola 1980. évi évkönyvéből: Az edző, Rentka László és a békák – Jenei Ágnes,
Debreczeni Zsolt, Meleghegyi Balázs és Rajmüller Zita.

A 66 éves Rentka László és a 63 éves Puskás Pál a gyulai szenior országos bajnokságon, amelyen a Szolnokon élő Krasznai Géza dr. meghívására Szolnok megye színeiben indultak. Mögöttük Puskás Pálné Klárka. A dátum 1984. szeptember 2. Adriány István és Sztanek Ferenc nevére emlékszem még a csapatból.

Miklós Attila összeállításából is látható, hogy jóval a debreceni klub megalakulása előtt már több későbbi klubtag járt szenior versenyekre:

Akik már 1995 előtt is szenior úszók voltak

Az 50 méteres medencében rendezett versenyek esetén 1972-től, 33 1/3 méteres medencénél 1994-től, 25 méteres medencénél 1995-től állnak rendelkezésre adatok. Akkor még nem Debreceni Szenior színekben indultak (a nevek mellett első szereplésük éve): Puskás Pál 1976, Krasznai Géza Dr. 1977, Krasznai Róbert 1980, Selmeczi János 1983, id. Rentka László 1984, Rentka László Dr. 1988, Gombkötőné Tóth Ilona 1990, Dunay Zoltán 1991, Nagy Zoltán 1992, Papp Katalin Dr. 1992, Laczkó Tibor Dr. 1994, Szabados József 1994, Lövei Zsolt 1994, Katona Judit 1995

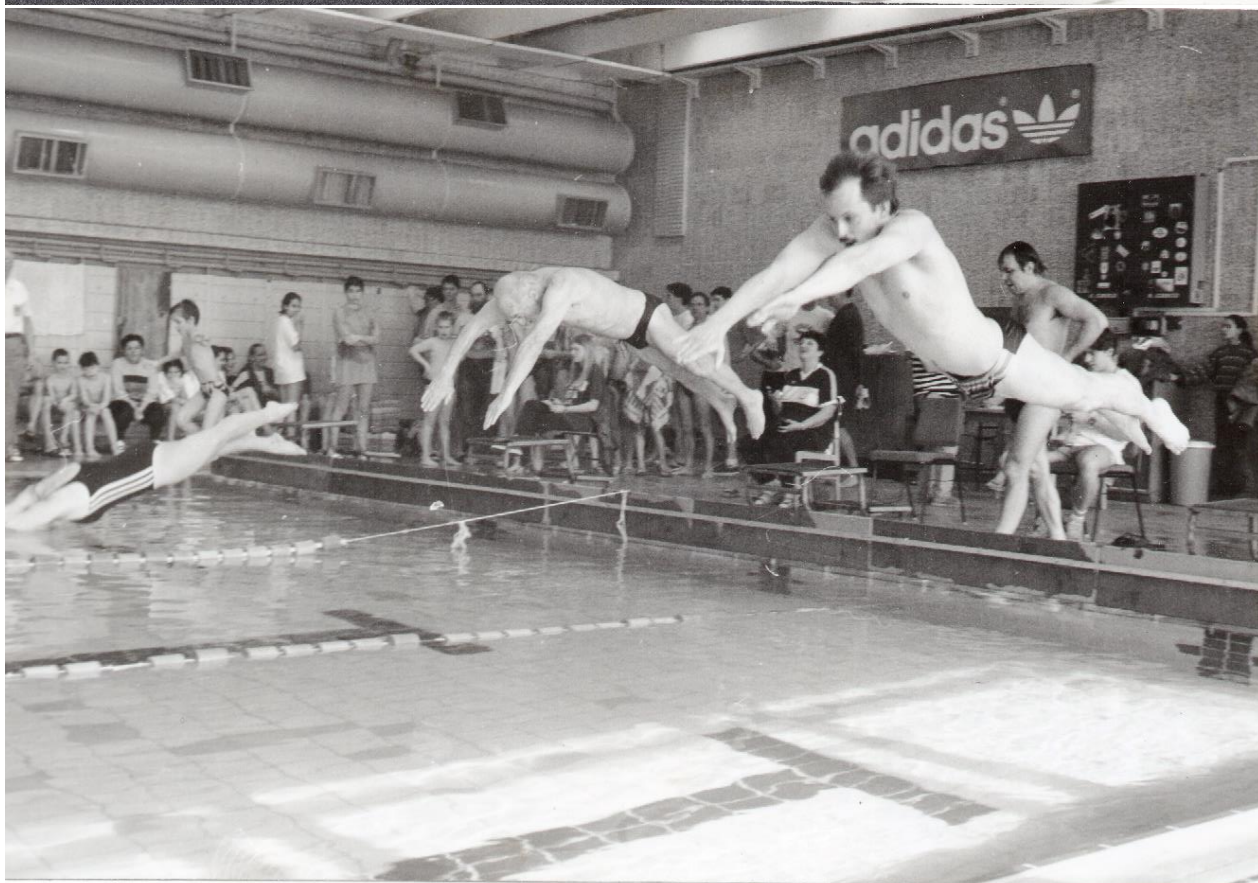

Az Újkerti uszodában a volt tanítványokkal. Ez a fotó szerepel Rentka László 75 éves születésnap meghívóján, amely 1993-ban, tehát a klub megalakítása előtt volt.

75. születésnapján nosztalgia edzést tartott az egykori tanítványoknak.

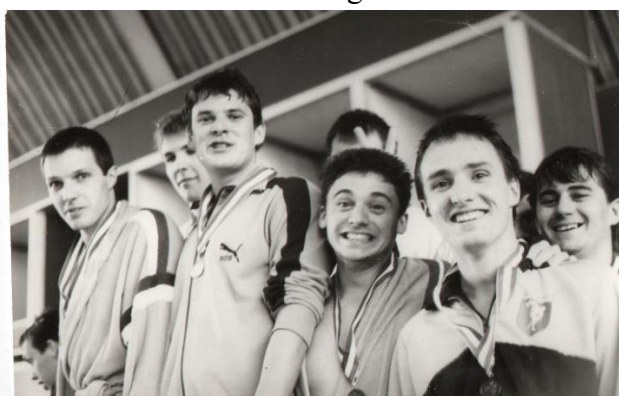

Apánk idős korában is kiállt unokájával, Legoza Józseffel és két gyermekével, Legoza Évával és a lobogó hajú Rentka Lászlóval. Egy 1994-1995 körüli újkerti versenyen készültek a fotók, valószínűleg 50 vagy 100 métert úszunk. Hivatalos sajtófotó sorozatnak nézem.

Az egyetemi úszócsapat talán a legnagyobb utánpótlást adta a felnőtt korban is sportolni vágyók közösségének, ráadásul számos városból, ottani sportmúltjukat magukkal hozva kötődtek ki Debrecenben az úszók.

1983, az ezüstérmes női vegyesváltó tagjai: Káldi Ildikó, Tancsik Andrea, Mechler Andrea, Pelle Judit. A többiek kilétét lehet találgatni!

A DOTE úszósportjának történetéből I.

Több mint két évtizeddel ezelőtt, 1964. május 24-én az Egyetemi Élet II. évfolyamának 9. számában *Hét második hely és számos helyezés a főiskolai úszóbajnokságon* címmel egy írás jelent meg az akkor főiskolai úszócsapatunkkal. A DOTE és a KLTE egykori közös sportegyesülete) úszószakosztályáról. A tizenöt fős, edzősegídekkel küzdő csapatból (I. még Kinn vannak a vízből... EE 1965.4. sz.) néhány nevet említ a cikk: Marisch Ilona (négy második hely), Marisch Klára, Nemes Zoltán (döntős a 100 méteres gyorsúszásban), Nagy Mária, Biró Ildikó (egy második hely), Pintér, Horkai, Lévy, Botond és Ilsvay György. A női gyors- és vegyes váltó ezüstjei ezüstítették hétre a második helyek számát. A nem hivatalos pontversenyben a DEAC a válogatott kerettagokkal megerősített OSC mögött a második helyet szerezte meg. Az OSC győzelme fél debreceni sikert is hozott, hiszen az OSC-szineken versenyző, a tokiói olimpiára készülő tehetséges úszó, Gulyás Akos 1963-ban még a DOTE harmadévese volt.

A DEAC úszószakosztályának vezetője, edzője ebben az időben Dr. Krasznai Géza, aki egyetemistaként 1955–61 között háromszor nyert főiskolai bajnokságot a 100 méteres hátúszásban. A csapat irányítását az azóta elhunyt Dr. Darabos Györgytől vette át: 1962-ben, és 1969-ig állt a csapat élén.

Az 1975-ös évben a DEAC közgyűlése már csak a következő mondati nyugtázza az úszók teljesítményét: *Úszás: Tömegsport jellegű munka folyik.* (Közgyűlés a DEAC-nál, EE 1974–75/12. sz.)

A közbeeső időszakban a DOTE-ra járó DVSC-s úszók (időrendben a 60-as évek elejétől a 70-es évek közepéig:

Dr. Rentka László — nemrégien még maga is a DOTE úszócsapatának tagja — évek óta küld beszámolóját szerkesztőségünkbe a minden év májusában megrendezésre kerülő főiskolai úszóbajnokságról. Most arra vállalkoztunk, hogy a debreceni egyetemiek, elsősorban a DOTE úszósportjának elmúlt harminc évéből adjon ízelítőt. A visszatérítésben az Egyetemi Élet (EE) régebbi számaiban megjelent cikkekre, az egykori csapatvezető és néhány csapattag elbeszélése, valamint személyes emlékeire támaszkodott. A kétrészes cikk megjelenésével egyidőben kéri, hogy akik további adatokkal tudják kiegészíteni munkáját, írják meg nevére az Egyetemi Élet szerkesztőségének címére.

Biró Tibor, Takács Péter, Ludmány Éva, aki 1969-ben főiskolai bajnokságot nyert a 100 méteres mellúszásban, Vadnay István, Papp Jenő, az 1974-es úszótanulmány vezetője, I. még később, és Papp Gyula) képviselték a DOTE-t és egyesületüket a főiskolai bajnokságokon és számos egyéb versenyen, igazolva a sport és a továbbtanulás összeegyeztethetőségét.

Kovács István személyében az 1974-es Könnyűbúvár Európa-bajnokság bronzérmese járt a DOTE-ra, aki sportteljesítményéért 1975-ben, másodikéves korában megkapta a Magyar Népköztársaság Érdemes Sportolója kitüntetését (DOTE-hírek, EE 1974–75/13. sz. és A búvárúszó, EE 1974–75/15. sz.).

A DOTE-n állandóan visszatérő téma az úszás és a tömegsport kérdése. Erre utalnak a *Lehetne úszni* (EE 1968–69/10. sz.), *Úszoda és Indiana—Oxford—Debrecen* (EE 1972–73/2. sz.), *Lesz-e úszoda?* (EE 1972–73/13. sz.), *Két délielőt a Kossuthé — délután...?*, *Ió hír úszoda-ügyben* (EE 1973–74/10. sz.) és *Úszodai merleg: megérte* (EE 1973–74/16. sz.) című cikkek.

Az utóbbi két cikk arról az úszodabérleti akcióról szól, amikor keddén és csütörtökön... *hetente körülbelül: kőszáz kossuthos, vagy húsz agráros és nyolcvan orvos-tanhallgató úszhatott; ... ez volt Debrecenben az egyetemi úszócsatát, „óvodás korszakát”.* A munka oroszlan-részt Papp Jenő vállalta magára, aki 1975-ben végzett a DOTE-n, és 1974. márciusától májusig nyolcvan egyetemistát tanított meg úszni. Az első két évfolyam testnevelési órái között azóta is szerepelnek az úszodai foglalkozások. (Folytatjuk)

Dr. Rentka László

A DOTE úszósportjának történetéből II.

1976-tól a DOTE-t egy-két hallgató képviselte a főiskolai úszóbajnokságon, a KLTE és a DATE helyzete meg ennél is rosszabb volt. Így is nyolc érem vándorolt Debrecenbe 1978-ig: a DOTE két versenyzője (Kovács Judit és Rentka L.) öt, a KLTE színeiben 1978-ban először induló Rentka Éva három érmet szerzett (ezekről a versenyekről nem jelent meg cikk az EE-ben).

1979 szeptemberében kedvező fordulatot vettek az események: a Magdeburgi Orvostudományi Egyeterről meghívás érkezett, tizenkét fős úszócsapatot vártak a DOTE-ról. Az érdeklődés olyan nagy volt, hogy válogatóversenyt kellett rendezni, ahol az 50 m-es számokban a fiúknál minden 26, gyorsan 18, hátón 10 és pillangón 4, a lányoknál az úszásnemek ugyanilyen sorrendjében 12, 7, 8 és 3 volt az indulók száma (*Tömegsport a DOTE-n, KLTE-n, EE 1979–80/2. sz.*). Magdeburgban a csapat várakozáson felül megállta a helyét, győzelmeikkel és helyezéseikkel tartsályában tért haza (*DOTE-úszók sikere Magdeburgban, EE 1979–80/5. sz.*). A csapat névsora: Hortai Rita, Juhász Lilla, Káldi Ildikó, Kovács Judit, Tancsik Andrea, Tatar Edit, Haris Tamás, Kovács Sándor, Mechler Ferenc, Pócs Alfréd, Rácz István és Rentka László.

Nehéz magyarázatot találni arra, hogy a következő két évben miért nem képviselte senki sem a DOTE-t a főiskolai úszóbajnokságon...

1982-ben *Úszócsapat kerestetik* címmel rövid felhívás jelent meg az Egyetemi Életben (EE 1981–82/11. sz.), melyre a három debreceni egyetemről hat jelentkezés futott be. Közülük négyen (három DOTE-s: Káldi Ildikó, Mechler Ferenc, Soltesz István és az agráros Fodor Szabolcs) indultak a versenyen (*Az agráros Fodor Szabolcs ezüstérmes, EE 1981–82/17. sz.*).

1983-ra a csapat alaposan kibővült, tizennyolc képviselték a DOTE-t, az eredmény öt érem és több helyezés (*DOTE-sikerek a főiskolai úszóbajnokságon, EE 1982–83/15. sz.*).

1983. július 24-én az Olimpiai ötp próba úszószámában kilenc DOTE-s, volt DOTE-s és kossuthos úszta át együtt a Balatont.

1984: Tizenkét fős csapat a főiskolai úszóbajnokságon, három érem, helyezések. A DOTE csak a kossuthos Riba Dalmával kiegészülve tudott női váltót indítani, amely a harmadik legjobb időeredmény ellenére — a versenyszabályok értelmében — sem érem-, sem pontdíjazásban nem részesült. A rövid híradás (*Úszóbajnokság, EE 1983–84/14. sz.*) mindössze a pontverseny nyolcadik helyét említette.

1985: A DOTE úszócsapatában jelenleg több lehetőség van, mint az elmúlt évtizedben bármikor. Arról, hogy a csapat tagjai mennyire éltek ezzel a lehetőséggel az idei országos főiskolai úszóbajnokságon, az Egyetemi Élet szeptemberi számában számolok be.

Dr. Rentka László

A Felsőoktatási Intézmények és Kutatóintézetek Tanácsa 1985 szeptemberében rendez meg Debrecen város egyetemi és főiskolai úszóbajnokságát. A bajnokságon Debrecen hat felsőoktatási intézményének nappali tagozatos hallgatói indulhatnak (az 1983-ban végzetiek is). A főként 50 méteres számokat tartalmazó versenylistát az 1985-ös tanév kezdetéig valamennyi érdekelt egyetem és főiskola megkapja.

A debreceni egyetemek úszósportjának 1964-1984 közötti történetét az Egyetemi Életben két részes írásban dolgoztam fel. Az orvosi egyetem (a DOTE) jelentette a fő vonulatot, innen a cím, de a többi debreceni egyetem hallgatóinak eredményeire is kitérek.

2006 novemberében, a Debreceni Sportuszoda átadása után évekig közös edzéseink voltak a jelentős számú egyetemi csapattal. Együttműködésünk azóta is tart.

1993. augusztus 19.

Úszás a békéért

Debrecen (HBN – F. M.) – 1993. július 17. és 24. között négy gyulai fiatalember a Körösön és a Tiszán Gyuláról Szegedre úszott, így tiltakozva a délszláv háború ellen. Megmozdulásukhoz mások csatlakozását is várták, de végül csak a debreceni Lövei Zsolt jelentkezését fogadhatták el, mivel a vízi őrség nem engedélyezte a tömeges úszást.

Lövei Zsoltot először arról kérdeztem, hogy milyen kapcsolatban áll az úszással:

– Ötévesen Rentka Laci bácsi tanított meg úszni, majd tizennyolc éves koromig versenyzőként „szeltem a habokat”. Utána hobbiszinten úztem a sportágat, és 1983-ban teljesítettem az olimpiai ötpórába tjavjait. Ehhez már intenzívebben kellett készülnöm, s így végül is edzésbe jöttem újra.

– *Hogyan jutott el önlőz a békeúszás gondolata?*

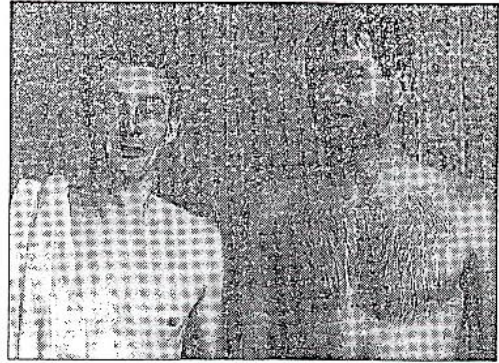
– Én is csatlakoztam a tavaly megalakult DISZ úszószakosztályához, és május elején négyen teljesítettük a tíz kilométeres távot, medencében. A szakosztályból ezután mindannyiunknak felajánlották a tiszai úszás lehetőségét, de végül csak én éltem vele.

– *Hogyan zajlott le a kétszáz kilométer megtétele a vízen?*

– A fiúk nyolc napra tervezték a táv teljesítését, napi nyolc-tíz órás úszással huszonöt-harminc kilométer megtételével, óránkénti váltással. Én a munkabeosztásom miatt az utolsó két napon Mindszentnél csatlakoztam hozzájuk. Az első napon három és fél, a második napon másfél órát úsztam összesen. Az eseményt végig nagy érdeklődés kísérte, hiszen végig nézőközönség szegélyezte a folyót. A nyolc nap alatt mintegy ötezer tiltakozó aláírást gyűlt össze. A személyes időjárás ellenére a kellemesnek mondható 23 Celsius-fokos vízben sikeresen teljesítettük a kítűzött célt, melyet polgármesterek jelenlétében egy bankettel fejeztünk be – zárta élménybeszámolóját a negyvenesztendő debreceni hosszútávúszó.

Harminchárom óras váltóúszás

Debrecen (HBN – R. L.) – Hajós Alfréd 1896. április 11-én nyert olimpiai bajnokságot a görögországi Pireuszánál, a Zca-öböl 11-12 Celsius-fokos vízében a 100 méteres és az 1200 méteres úszásban. Debrecenben a helyi úszószövetség 1976 óta ápolja évenkénti emlékversenyével Hajós Alfréd emlékét, s terveik között szerepel az 1996-os, centenáriumi emlékverseny mellő megrendezése. A DISZ úszószakosztálya pedig 1993. június 6. óta számos versenyt rendezett az 1200 méteres „Hajós Alfréd-mérföldön”. Tizenegy óras váltóversenyük egy nap híján 98 évvel követte a magyar olimpiikon legendás úszását.

A 10 kilométeres egyéni táv teljesítői: Vass Tibor és Horváth Zoltán
Fotó: Magánarchívum

Hónapokig terveztették – 1994. április 10-én – vasárnap – reggel 8 órakor elkezdték. Öt csapat indult az Újkerti Általános Művelődési Központ tanuszodájában a Hajós Alfréd tiszteleire rendezett váltóúszáson, és 11 órával később, este 7 órakor valamennyi célba is ért. A váltók tagjai arra törekedtek, hogy 1200 méterenként váltva egymást, minél nagyobb távot tegyenek meg a 11 óra alatt.

Az Oxigén Triathlonklub és a Debreceni Búvárklub tagjai végig kemény iramot diktáltak. A Szepesti SE mindössze négy úszóval indult, de a verseny második felére néhány segítők is akadt. Két vegyes csapatban a rendező DISZ úszószakosztályának tagjain kívül bárki rajthoz állhatott.

A váltóúszáson összesen 72-en vettek részt, és az úszók 167 alkalommal teljesítették az 1200 méteres I Hajós Alfréd-mérföldet. A végeredmény: 1. Oxigén Triathlonklub (43 750 méter), 2. Debreceni Búvárklub (40 950 méter), 3. Szepesti SE (36 200 méter), 4. I. vegyes csapat (34 850 méter), 5. II. vegyes csapat (27 000 méter). A verseny során ketten teljesítették folyamatosan úszva a 10 kilométeres egyéni távot: Vass Tibor 2 óra 41 perc 54 másodperc alatt, és Horváth Zoltán 3 óra 1 perc 40 másodperc alatt. A tavalyi négy debreceni úszó után így ők is felkerültek a nagyatádi Solar Club által vezetett Cetrend-ranglistára, korosztályukban a 2. és 4. helyet elfoglalva. Az Oxigén Triathlonklub győztes csapata és a legma-

gasabb átlagos életkorú (34 év) I. vegyes csapat egy évre elnyerte a debreceni vízművállalat által felajánlott két vándorserleget.

A résztvevők megegyeztek abban, hogy 1994 novemberében háromszoros teljesítmény-nyel próbálkoznak: Hajós Alfréd olimpiai győzelmeinek közelgő centenáriuma alkalmából 1996 perces (33 óra 16 perces) váltóúszásban indulnak. A versenyen egy lakossági csapatban bárki részt vehet. Az érdeklődők vasárnap délelőttönként az Újkerti tanuszodában (Debrecen, Jerikó u. 17-19.) a DISZ úszószakosztályának foglalkozásain jelentkezhetnek próbáúszásra. Bővebb felvilágosítást Rentka László, a verseny szervezője ad délelőttönként a 416-222/223-as telefonszámon.

A különleges úszások – például Lövei Zsolt tiszai Béke-úszása, a 10 km-es Cetrend úszások vagy a 33 óras váltóúszás – mindig összehozta a nagyobb teljesítményre vágyókat.

Az edzések és a versenyzés újra kezdése idősebb korban a régi társakkal önmagában egy nagy kaland! A hasonló érdeklődésűek közösségéhez, az egy csapathoz tartozás érzése általános emberi igény.

Kell egy csapat!

(Régi idők focija)